

[Mette Groes]

Så vidt kristeligt folkepartis forslag og så vidt vores.

Det er en kendt sag, at der er mange meninger om det nye lovforslag. Jeg vil godt slutte med at udtrykke håbet om, at vi vil kunne samle flertal om vort forslag. Vi lever i en tid, som er præget af økonomisk krise og megen trist og deprimeret tale. Netop i en sådan tid er kulturen vigtig. Efter min mening er der ikke meget ved den stat, der ikke trods alt har råd til kultur.

Eva Møller (KF):

Efter en gennemlæsning af det foreliggende lovforslag kunne man næsten fristes til at spørge, om det lovforslag, vi har til behandling her, er regeringens lovforslag, eller om det er kulturministerens. Jeg ved naturligvis godt, at et sådant spørgsmål er det, man kunne kalde et rent retorisk spørgsmål, for alle lovforslag fra ministres side fremlægges på regeringens vegne.

Men det, man så kunne spørge om, og som måske ikke er slet så retorisk, er, om ministrene inden for regeringen taler sammen. Jeg kunne fristes til at spørge kulturministeren, om hun inden forelæggelsen af dette forslag har talt med de ministre, der har ansvaret for landets økonomi, og som ustandselig fortæller os, at hvis det hele skal gå, så skal vi spare. Har hun talt med den indenrigsminister, som den ene gang efter den anden sender sparecirkulærer ud til kommunerne og fortæller dem, at nu må de ikke investere flere penge? Alligevel kommer der fra kulturministerens side et lovforslag, som koster enormt i økonomiske ressourcer både for staten og for kommunerne.

Jeg kunne også godt ønske at spørge kulturministeren, om hun har talt med forskningsministeren. Jeg ved godt, at vi ulykkeligvis slet ikke har en sådan minister i dette land, så det skulle være undervisningsministeren. Problemet, som kommer meget tydeligt frem her, hvor man jo næsten slagter forskningsbibliotekerne, er vel reelt, at der er ingen i den socialdemokratiske regering, der ønsker at gøre noget for Danmarks forskningsbiblioteker. Men alligevel, undervisningsministeren plejer dog at nævne dem med nogen kærlighed, og derfor kunne man godt spørge: hvad har de gjort, siden de skal behandles så ilde, som det sker i det foreliggende lovforslag?

I øvrigt kunne jeg da også godt have lyst til at spørge, om det overhovedet er i overensstemmelse med Dansk Sprognævns og andre sagkyndiges brug af ordet »bibliotek«, at det foreliggende lovforslag kaldes »Forslag til lov om biblioteker«. De af os, der har nogen sprogkundskab, ved jo, at »bibliotek« kommer fra ordet »biblion«, som betyder bog. Lovforslaget her handler om bøger, men bestemt også om så forfærdelig mange andre ting. Hvis man skulle give loven et navn, som var dækkende, kunne man vel passende kalde den en kulturlov el. lign. Så ville der dog i hvert fald være overensstemmelse mellem lovens titel og lovens indhold.

Imidlertid hedder lovforslag nr. L 144, som vi skal behandle her, jo altså »Forslag til lov om biblioteker«, og jeg vil gerne sige, at det konservative folkeparti så absolut er tilhænger af biblioteker i ordets oprindelige og egentlige betydning, altså et sted, hvor der er tale om udlån af bøger, og til »bøger« medregner jeg lydband for blinde og svagtseende.

Det konservative folkeparti ønsker det kommunale selvstyre tillagt en vis vægt, så det ikke bare er noget, man tager frem og taler om ved festlige lejligheder, og her mener vi, at vi oplever en så centralistisk lov, at der vil være umådelig lidt tilbage af det kommunale selvstyre.

Jeg vil i den forbindelse gerne nævne, at i § 9, stk. 2, siges det, at ministeren for kulturelle anliggender kan pålægge offentlige biblioteker en lang række ting. Hvor pålægget medfører udgifter for kommuner, kan det dog først meddeles efter forhandling med den pågældende kommunale organisation. Når ministeren giver tilsvarende pålæg til biblioteker, der henhører under andre ministerier, kan hun kun gøre det efter aftale med det andet ministerium. Vi kunne ønske, at kommunerne blev behandlet lige så pænt, at man også skulle træffe aftale med kommunerne, så at man ikke bare, som loven i uheldigste fald kan lægge op til, kunne føre nogle, skal vi sige skinforhandlinger med kommunerne og så i øvrigt presse sin egen overbevisning ned over kommunerne.

Der er naturligvis i et så omfattende lovforslag som det foreliggende en lang række ting, vi fra det konservative folkepartis side kan være helt enige i, og blandt dem vil jeg gerne nævne, at vi er tilhængere af, at man